

וְאֵנָּה חֲמִינָּה, יִקְרָא דָּחַד מְנַיִכּוּ, בְּהִיּוֹא עֲלֵמָּה,
וְאַחֲרָא יִדְעָנָּה דְּהָכִי הוּא. אֲבָל לָּא גְּלִי קָמָּאי,
וְהַשְׁתָּא חֲמִינָּה.

תְּנִינָּן, דְּהֲתִין גְּבָרָא מִקָּמִי גְּבָרָא, בְּכַמְּה אֲרַחִין
סְתִימִין אֲתִדְתִין. תְּהוּא רוּחָּא קְדָּמָּה,
דְּאַתְדָּחִי מִקָּמִי תְּנִינָּה, לְאֵן אֲזִיל. תְּהוּא
רוּחָּא, נְפִיק וְאַזִּיל, וּמְשַׁטָּא בְּעֲלֵמָּה, וְלָּא יִדְיע,
וְאַזִּיל לְגוּ קְבָרָא דְּתְּהוּא בַּר נָּשׁ, וּמְתָּמֵן מְשַׁטָּא
בְּעֲלֵמָּה, וְאַתְחִזִּי בְּחֵלְמָּה לְבִנִּי נָּשָׂא, וְחֲמָּאן בְּחֵלְמָּה
דִּיּוֹקְנָּה דְּתְּהוּא בַּר נָּשׁ, וְאַוְדַּע לֹון מְלִין לְפִיּוּם
אַרְחִיָּה דְּתְּהוּא רוּחַ קְדָּמָּה, דְּקָּא אֲתִמְשַׁד מְנִיָּה,
כְּמָּה דְּאִתְּהוּ בְּתְּהוּא עֲלֵמָּה, הָּכִי מְשַׁטָּא הָּאי,
וְאַוְדַּע בְּהָּאי עֲלֵמָּה.

וְהָּכִי אֲזִיל וּמְשַׁטָּא בְּעֲלֵמָּה, וּפְקַדַּת תְּדִיר

לשון הקודש

ומשוטטת בעולם, ולא ידוע, והולכת
לקברו של אותו האיש, ומשם משוטטת
בעולם ונראית בחלום לבני אדם,
ורואים בחלום את דמות אותו האיש,
ומודיע להם דברים לפי דרכה של
אותה רוח ראשונה שנמשכה ממנו,
כמו שהוא באותו עולם, כך משוטטת זו
ומודיעה בעולם הזה.

וכך הולך ומשוטט בעולם, ופוקדת

שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד אבי,
אבל רצוני הוא לעבודתו, ואני רואה
הכבוד של אחד מכם באותו עולם,
ואחר ידעתי שפך הוא, אבל לא גלוי
לפני, ועכשו ראיתי.

שנינו, דוחים איש מפני איש, בכמה
דרכים נסתרות נדחים. אותה רוח
ראשונה שנדחתה מלפני אותה השנייה,
לאן הולכת? אותה רוח יוצאת והולכת

לְהִיְהוּא קִבְרָא, עַד וּמִנָּא דְרוּחוֹת פִּקְדוֹן לְגַבֵּי
 קִבְרֵיהוּ דְגוּפִין. כְּדִין, הֵאֵי רוּחָא, אֶתְחַבֵּר בְּתַהוּא
 רוּחַ דִּילֵיהּ, וְאֶתְלַבֵּשׁ בֵּיהּ, וְאֶזִּיל לֵיהּ. כַּד עָאֵל
 לְדוּכְתֵיהּ, אֶתְפָּשֵׁט מֵיְהּ. וְדוּכְתָא אֵית לֵיהּ (כְּאִינוֹן
 רוחין בגן עדן) (דף ק"ב ע"ב) כְּאִינוֹן הַיְכָלִין דְּגַן עֵדֶן, אִזְ לְבַר,
 לְפֻּם אֲרַחוּי דְכָל חַד וְחַד, וְתַמָּן אֶתְטַמֵּר.

וְכַד רוּחוֹן פִּקְדוֹן לְהֵאֵי עֲלָמָא, דְּמַתִּין נְזַקְקִין לְגַבֵּי
 חַיִּין, לָא נְזַקְקִין אֵלָא בְּתַהוּא מְשִׁיכוֹ דְרוּחָא,
 וּבִיהּ אֶתְלַבֵּשׁ רוּחָא אַחְרָא. וְאִי תִימָא, אִי חָכֵי,
 תוּעֵלְתָא אִיהוּ לְרוּחָא, וְהֵאֵי אֶתְתָא תוּעֵלְתָא עַבְדַּת
 לְכַלָּא. לָאו חָכֵי, דְאֶלְמָלָא לָא אֶתְנַסְבַּת לְגַבֵּי
 אַחְרָא, וְהֵאֵי רוּחָא קְדָמָאָה לָא מְתִדְחִיָא מְקַמֵּי
 הֵאֵי נְבָרָא אַחְרָא, תוּעֵלְתָא אַחְרָא חֲזָה לֵיהּ, בְּגוּוֹנָא
 אַחְרָא, וְלָא יְהֵא לָאֵי בְעֲלָמָא, כְּמַה דְחַוֵּי, וְלָא

לשון הקודש

שְׁהַמְתִּים נְזַקְקִים אֵל חַיִּים, הֵם לָא
 נְזַקְקִים אֵלָא רַק בְּאוֹתָהּ מְשִׁיכַת הָרוּחַ,
 וּבִיהּ מְתַלַּבֶּשֶׁת רוּחַ אַחְרַת. וְאִם תֹּאמַר,
 אִם כֹּךָ, אִזְ זוּ תוּעֵלַת לְרוּחַ, וְהֵאֵשָׁה הַזֹּו
 עוֹשֶׂה תוּעֵלַת לְכָל - לָא כֹךָ, שְׂאֶלְמָלָא
 לָא נַשְׂאָה לְאַחַר וְאוֹתָהּ רוּחַ רֵאשׁוּנָה
 לָא הֵיחָה נְדַחִית מְלַפְנֵי הָאִישׁ הָאֲחֵר
 הַזֶּה, תוּעֵלַת אַחְרַת הֵיחָה לוֹ בְּגוּן אַחַר,
 וְלָא יְהֵיהּ יַגַּע בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׁהוּא, וְלָא

תְּמִיד אֶת אוֹתוֹ הַקִּבְרַת עַד הַזְמַן
 שְׁהַרוּחוֹת פּוֹקְדוֹת לְקִבְרוֹת הַגּוּפִים. אִזְ
 הָרוּחַ הַזֹּו מְתַחַבֶּרַת בְּאוֹתָהּ רוּחַ שְׁלוֹ,
 וּמְתַלַּבֶּשֶׁת בֵּיהּ, וְהוֹלֵךְ לוֹ. כְּשֶׁנִּכְנַס
 לְמְקוֹמוֹ, מְתַפָּשֵׁט מִמֶּנּוּ, וַיֵּשׁ לוֹ מְקוֹם
 (בְּאוֹתוֹן רוּחוֹת בְּגַן עֵדֶן) בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת שֶׁל גֵּן
 עֵדֶן אִזְ בְּחוּץ לְפִי דְרָכֵי כָל אֲחֵר וְאֲחֵר,
 וְשָׁם נִשְׁמֵר.

וּבְשֶׁהַרוּחוֹת פּוֹקְדוֹת אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה,

וַיִּדְבַק לְגַבִּי חַיִּין דְּהָאֵי עֲלֵמָא, כְּמָה דְּחַיִּי מִשְׁטָטָא
הָכָא וְהָכָא.

אִי הָכִי זִוּנָא תַנְיִנָא דְּהָאֵי אֲתָתָא, לֹא חַיִּי
מְלַעֲיָלָא. וְאֵת אֲמַרְתְּ דְּאֲתַדְחִיָּיא גְבַר מְקַמִּי
גְבַר, וְאֲמִינָא דְּהָאֵי בַעֲלָה תַנְיִנָא, דְּנָסִיב לְאֲתָתָא
דָּא, אִיחֻוּ בֵּת זִוּגִיה מִמֶּשׁ. וְהָהוּא קַדְמָאָה לָאוּ בַר
זִוּגִיה מִמֶּשׁ הָוָה. וְהָאֵי תַנְיִנָא דִּילָה חָוָה, וְכַד
מִטָּא זְמַנִּיה, אֲתַדְחִיָּיא דָּא מְקַמִּיה. וְדָאֵי הָכִי הוּא,
דְּהָא לֹא אֲתַדְחִיָּיא הָהוּא רוּחַ קַדְמָאָה, דְּחָוָה בְּהָאֵי
אֲתָתָא. אֲלָא בְּגִין דְּהָאֵי תַנְיִנָא, דְּאִיחֻוּ בַר זִוּגִיה.
(דְּכַר אִיחֻוּ בֵּת זִוּגִיה) (הָאֵי תַנְיִנָא).

וְכָל אֵינֻן תַנְיִנִין, דְּאֲתַדְחִיִין מְקַמִּי קַדְמָאִין.
קַדְמָאִין הָווּ בְּנֵי זִוּגִיחֻוּ, וְלֹא חַיִּי. וּבְגִין כְּדָ,
לֹא אִית לֹון קַיִוְמָא בְּחַדִּיחֻוּ, וְאֲתַדְחִיָּיא רוּחַ
תַנְיִנָא מְקַמִּי רוּחָא קַדְמָאָה. וּבְגִין כְּדָ, מָאן דְּנָסִיב

לשון הקודש

נְדַחָה זֶה מִפְּנֵי – וְדָאֵי זֶה כְּדָ, שְׁחַרִי
לֹא נְדַחִית אוֹתָהּ רוּחַ רֵאשׁוּנָה שְׁחִיתָהּ
בְּאִשָּׁה הַזֹּו אֲלָא בְּשָׁבִיל הַשְּׁנִי הַזֹּה,
שְׁהוּא בִּן זִוּגִיה. (שְׁחַבְּן הִיא בֵּת זִוּגִי) (זֶה הַשְּׁנִי).

וְכָל אוֹתָם הַשְּׁנִיִּים שְׁנַדְחִים מְלַפְּנֵי
הֵרֵאשׁוּנִים – הֵרֵאשׁוּנִים הָיוּ בְּנֵי זִוּגִים
וְלֹא אֵלֶּה, וְלָכֵן אֵינן לָהֶם קִיוּם עִמָּם,
וְנְדַחִית הֵרוּחַ הַשְּׁנִיָּה מְלַפְּנֵי הֵרוּחַ

וַיִּדְבַק לַחַיִּים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה כְּמוֹ שְׁחִיהָ
מִשְׁטָטָא כָּאֵן וְכָאֵן.

אִם כְּדָ, הַזִּוּג הַשְּׁנִי שֶׁל הָאִשָּׁה הַזֹּו לֹא
הָיָה מְלַמְעֵלָה, וְאֲתָהּ אוֹמֵר שְׁנַדְחָה אִישׁ
מִפְּנֵי אִישׁ? וְאֲמַרְנוּ שֶׁהַבַּעַל הַשְּׁנִי
שֶׁנֶּשֶׂא אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּו הִיא בֵּת זִוּגִי
מִמֶּשׁ, וְאוֹתוֹ הֵרֵאשׁוֹן לֹא הָיָה מִמֶּשׁ בִּן
זִוּגִיה, וְהַשְּׁנִי הָיָה שְׁלָהּ, וְכִשְׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ

אַרְמְלָתָא, קָרִינָן עָלֶיהָ, (משלי ז) וְלֹא יָדַע כִּי בְנִפְשׁוֹ
הוּא. (משלי א) כִּי תִנָּם מְזוּרָה הֲרַשְׁתָּ וְגו' וְלֹא יָדִיעַ
אִי הִיא בֵּת זוּגִיָּה מִמָּשׁ אִי לָאוּ.

אַרְמְלָתָא דְלֹא נְסִיבַת, אָפּ עַל גַּב דְּאֵתֵי בַר
זוּגָה, וְאֵיחֵי לָא בַּעָת לְאִתְנַסְבָּא,
קָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא פִּינִף לָהּ מִן דִּינָא, וְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא אֲזִמִּין לְהַהוּא בַר נֶשׂ אֶתְתָּא אַחְרָא, וְלֹא
עָאֲלַת בְּדִינָא כְּהֵאִי (ס"א וְלִית עָלֶיהָ כִּי דִינָא בְּהֵאִי) בְּתַהוּא
עֲלֻמָּא, וְאָפּ עַל גַּב דְּלִית לָהּ פֶּר, דְּהֵא אֶתְתָּא לָא
אֶתְפַּקְדַת אַפְרִיָּה וְרַבִּיָּה, פְּמָה דְּאִוְקְמוּתָהּ.

אֶתְתָּא דָּא דְלֹא אֶתְנַסִּיבַת זְמָנָא תְּנִינָא, הֵהוּא
רוּחַ דְּשֶׁבֶק בָּהּ בַּעֲלָהּ מָה אֶתְעַבִּיד מִנִּיהּ.
יְתִיב תַּמָּן תְּרִיסַר יָרְחֵי, וּבְכָל לַיְלִיא וְלַיְלִיא, נָפִיק
וּפְקִדָּא לְנַפְשָׁא, וְאֶתְהַדָּר לְאַתְרִיָּה. לְבַתָּר תְּרִיסַר

לשון הקודש

בְּזוּה (קאן עליה בית דין ביה) בְּאוֹתוֹ הַעוֹלָם, וְאָפּ
עַל גַּב שְׂאִין לָהּ בִּין, שְׁהֲרֵי אִשָּׁה לֹא
מְצוּה עַל פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה, כְּמוֹ שְׁבַעֲרוּהּ.
הָאִשָּׁה הַזֹּאת שְׂלֵא נִשְׂאָה פַּעַם שְׁנֵיָהּ,
אוֹתָהּ רוּחַ שְׁהֲשֵׁאִיר בָּהּ בַּעֲלָהּ, מָה
נַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה? יוֹשְׁבַת שֵׁם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
חֲדָשִׁים, וּבְכָל לַיְלָה וְלַיְלָה יוֹצֵא וּפּוֹקֵד
אֶת הַנַּפְשׁ, וְחוֹזֵר לְמִקּוּמוֹ אַחַר שְׁנַיִם
עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, כְּשֶׁהִסְתַּלַּק דִּינּוֹ שֶׁל אוֹתוֹ

הִרְאֵה שׁוּנָה. וְלִכְּן מִי שְׁנֹשֵׂא אֶלְמָנָה,
קוֹרְאִים עָלָיו (משלי ז) וְלֹא יָדַע כִּי בְנִפְשׁוֹ
הוּא. (ס"א) כִּי תִנָּם מְזוּרָה הֲרַשְׁתָּ וְגו'. וְלֹא
יָדוּעַ אִם הִיא בֵּת זוּגוֹ מִמָּשׁ וְאִם לֹא.
אֶלְמָנָה שְׂלֵא נִשְׂאָת, אָפּ עַל גַּב שְׂבָא
בִּין זוּגָה וְהִיא לֹא רוּצָה לְהַנְשֵׂא –
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא כּוֹפֵה אוֹתָהּ מִן
הַדִּין, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לְאוֹתוֹ
הָאִישׁ אִשָּׁה אַחְרָת, וְלֹא נִכְנָסַת בְּדִין

יִרְחִי, דְקָא אֶסְתַּלַּק דִּינָא דְהָהוּא גַבְרָא, דְהָא כָּל
 אֵינוֹן תְּרִיסַר יִרְחִי, הָא רוּחָא אֶתְכַפְּיָא בְּעַצְבוֹ כָּל
 יוֹמָא. לְבַתֵּר תְּרִיסַר יִרְחִי, נְפִיק מִתַּמָּן, וְאֲזִיל
 וְקִימָא לְתַרְע גֵּן עֵדֵן, וּפְקֻדָּא לְהָאִי עֲלֵמָא, לְגַבֵּי
 הָהוּא מָאנָא, דְנְפִיק מֵיְהִי. וְכֵד הָאִי אֶתְתָּא
 אֶסְתַּלַּקַת מֵעֲלֵמָא, הָהוּא רוּחַ נְפִיק וְאֶתְלַבֵּשׁ
 בְּהָהוּא רוּחַ דִּילָהּ, וְזָכַאת בֵּיהּ לְגַבֵּי בְּעֵלָהּ, וְנִהְרִין
 תְּרוּוּיָהּ, כְּדָקָא יָאוֹת, בְּחַבּוּרָא חֲדָא.

כִּיּוֹן דְאֶתִּינָא לְהָאִי אֶתֵּר, הַשְׁתָּא אִית לְגַלְאָה
 אֶרְחִין סְתִימִין, דְמֵאִרֵי עֲלֵמָא, לָא יִדְעִין
 בְּהוּ בְּנֵי נְשָׂא. וְכִלְהוּ אֲזִלִין בְּאַרְחַ קְשׁוּט, כְּמָה
 דְאֶתְ אָמַר (הוֹשַׁע יֵד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְרָכֵי יִי' וְצַדִּיקִים
 יִלְכוּ בָם וּפּוֹשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם. וּבְנֵי נְשָׂא לָא
 יִדְעִין, וְלָא מִשְׁגִּיחִין, כְּמָה אֵינוֹן עֲלָאִין, עוֹבְדִין
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְכְמָה מִשְׁנִיִין אֵינוֹן, וּבְנֵי

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וּשְׁנֵיהֶם מֵאִירִים כְּרָאוּי בְּחַבּוּר אַחַד.
 כִּיּוֹן שִׁבְאַנוּ לְמָקוֹם זֶה, עִבְשׁוּ יֵשׁ
 לְגִלּוֹת דְרָכִים נִסְתָּרוֹת שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם
 וְלֹא יוֹדְעִים בָּהֶם בְּנֵי אָדָם, וְכֻלָּם
 הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (הוֹשַׁע
 יֵד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְרָכֵי ה' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם
 וּפּוֹשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם. וּבְנֵי אָדָם לָא
 יוֹדְעִים וְלֹא מִשְׁגִּיחִים כְּמָה הֵם עֲלִיוֹנִים

הָאִישׁ. שֶׁהָרִי כָּל אוֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 חֲדָשִׁים, זֶה הָרוּחַ כְּפּוֹפָה בְּעַצְבוֹת כָּל
 יוֹם. אַחַר שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁים יוֹצֵאת
 מִשָּׁם וְהוֹלְכַת וְעוֹמְדַת בְּשַׁעַר גֵּן עֵדֵן
 וּפּוֹקְדַת אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה אֶל אוֹתוֹ הַכְּלִי
 שִׁיוּצֵאת מִמֶּנּוּ. וְכִשְׁהָאִשָּׁה הַזֹּאת מִסְתַּלַּקַת
 מִן הָעוֹלָם, אוֹתָהּ רוּחַ יוֹצֵאת וּמִתְלַבֵּשֶׁת
 בְּאוֹתָהּ רוּחַ שְׁלֵהּ, וְזוֹכָה בָּהּ לְבְּעֵלָהּ,

עֲלָמָא לָא יַדְעִין, וְכִלְהוּ בְּאַרְחָ קְשׁוּט, דְּלֵא סָטָאן
לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא.

הַיְי דְּמִתְגַּלְגְּלִין, דְּקָא אֶתְתָּרְכוּ בְּתְרוּכִין מִתְּהוּא
עֲלָמָא, וְלִית לֹון בֵּת זִוּג. בֵּת זִוּג דְּקָא מִזְדִּוּגֹון
בְּתַאי עֲלָמָא, מָאן אִינוּן, אִינוּן נָשִׁין, דְּקָא מִזְדִּוּגֹון
בְּהַדְרִייהוּ בְּתַאי עֲלָמָא. דְּהָא (תְּרִיד לָה וְלִית לִיה בֵּת זִוּג כְּאִינוּן
נְגְרִין דְּלֵא תְּרִיכוּ וְקָא מִזְדִּוּגֹון בְּהַדְרִי נְשִׁייהוּ) לְכִלְהוּ בְּנֵי נָשָׂא, אִית
לֹון בֵּת זִוּג, בַּר מִתְּהוּא.

חֲמוּ הַשְּׂתָא, פְּמָה אִינוּן רַבְרַבִּין וְעֲלָאִין גְּבוּרִין
דִּילִיָּה. תְּנִינֹון, מָאן דְּמִתְרַדְּ אֶתְתִּיָּה קְדָמָאָה,
מִדְּבַחָא אַחִית עֲלוּי דְּמַעִין. מִדְּבַחָא אַמְאִי. אֵלָא,
הָא אַמִּינָא, דְּכָל נָשִׁין דְּעֲלָמָא בְּדִיוֹקְנָא דְּהַאי
מִזְבַּח קִיָּמִי, וְעַל דָּא יִרְתָּאן אִינוּן שְׁבַע בְּרַפָּאן,
דְּכִלְהוּ מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִינוּן. וְאִי אִיְהוּ (דף ק"ג ע"א)

לשון הקודש

שְׂלֵא גְרָשׁוּ וּמְדוּגִים עִם נְשׁוּתִיהֶם) לְכָל בְּנֵי הָאָדָם
יֵשׁ בֵּת זִוּג, חוּץ מִזֶּה?

רְאוּ עֲבָשׁוּ בְּמָה גְדוּלִים וְעֲלִיוֹנִים
גְּבוּרוֹתָיו. שְׁנִינוּ, מִי שְׂמַגְרֵשׁ אֶשְׁתוּ.
הֲרֵא שׁוֹנָה, מִזְבַּח מוֹרִיד עֲלוּי דְּמַעוֹת.
לְמָה מִזְבַּח? אֵלָא הֲרֵי אֲמַרְנוּ שְׂכַל
נְשׁוֹת הָעוֹלָם עוֹמְדוֹת בְּדַמּוֹת הַמִּזְבַּח
הַזֶּה, וְעַל זֶה הֵן יוֹרְשׁוֹת שְׁבַע בְּרָכוֹת,
שְׂכַלֵּן הֵן מִכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְאִם הוּא

מַעֲשֵׂי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכַמָּה הֵם
מְשֻׁנִּים, וּבְנֵי הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים, וְכֻלָּם
בְּדַרְדָּר אֶמֶת, שְׂלֵא סוּטִים יְמִינָה
וּשְׂמָאלָה.

אֵלָה שְׂמִתְגַּלְגְּלִים, שְׁנַגְרָשׁוּ בְּגְרוּשִׁין
מֵאֹתוֹ הָעוֹלָם וְאִין לָהֶם בֵּת זִוּג, בֵּת
הַזִּוּג שְׁהֵם מִזְדִּוּגִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, מֵאִיפַּה
הֵן אוֹתָן נְשִׁים שְׂמִזְדִּוּגוֹת עִמָּם בְּעוֹלָם
הַזֶּה, שְׁהֲרֵי (גְרָשׁ אוֹתָהּ וְאִין לוֹ בֵּת זִוּג בְּאוֹתָם גְּבָרִים

מִתְרַדֵּךְ לָהּ, אֶתְהַדֵּר אֲבָנָא (נ"א דְּמִדְבָּרָא עֲלָאָה) לְגַרְעוּנָא.
מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּמִתְחַבְּרִין תְּרוּכִין בְּתֵדִי חֲדָדִי.

וְרָזָא דָּא דְּכְתִיב, (דברים כד) וּכְתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָתָא
וְנָתַן בְּיָדָהּ וְגו', וַיֵּצֵאָה מִבֵּיתָהּ וְהִלְכָה וְהִיתָה
לְאִישׁ אֲחֵר. מִמִּשְׁמַע דְּאָמַר, וְהִלְכָה וְהִיתָה לְאִישׁ,
לֹא יִדְעָנָא (דְּהִסְתִּיא אֲזֻלָּה לְגַבֵּי בַעְלָהּ דְּתַרְיֵךְ לָהּ) (נ"א דְּלִימִיָּה) (הִהוּא דְּתַרְיֵךְ
לָהּ) מָאִי אֲחֵר. אֲלָא כְּמָה דְּאֶתְמַר, אֲחֵר תִּנּוּ, וְאֲחֵר
כְּתִיב, וְאֲחֵר קָרִינֵן לִיָּה, דְּכְתִיב, (איוב ח) וַיַּעֲפֹר אֲחֵר
יַעֲמָחוּ. וְתְרוּכִין מִתְחַבְּרִין כְּתָדָא, תְּרוּכִין דְּהִהוּא
עֲלֻמָּא, וְתְרוּכִין דְּהִיא עֲלֻמָּא. וְכִּמְה דְּהִנּוּת הִיא
אֶתְתָּא, בְּדִיוקְנָא עֲלָאָה, הָא אֶשְׁתַּעֲבָדָא לְדִיוקְנָא
תַּתָּאָה, קָרִינָא לִיָּה אֲחֵר.

וְקָרִינֵן לִיָּה אֲחֵרוֹן, אֲחֵרוֹן מְנַלָּן. דְּכְתִיב, (איוב יט)
וְאֲחֵרוֹן עַל עֶפֶר יָקוּם. וְהָכָא כְּתִיב

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, שְׁנִינּוּ אֲחֵר, וְאֲחֵר כְּתוּב,
וְאֲחֵר קוֹרְאִים אוֹתוֹ, שְׁכַתוּב (איוב ח)
וַיַּעֲפֹר אֲחֵר יַעֲמָחוּ. וְהַגְּרוּשִׁים
מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד, גְּרוּשִׁים שֶׁל אוֹתוֹ
הָעוֹלָם וְגְרוּשִׁים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. וְכִּי
שֶׁהָאִשָּׁה הַזֹּאת הִיָּתָה בְּדִיוקָן עֲלִיוֹן, הָרִי
הַשְׁתַּעֲבָדָה לְדִיוקָן תַּחְתּוֹן, קוֹרְאִים לוֹ
אֲחֵר.

וְקוֹרְאִים לוֹ אֲחֵרוֹן. מִנֵּי לָנוּ אֲחֵרוֹן?

מִגְרֵשׁ אוֹתָהּ, חוֹזֶרֶת הָאֵבֶן (שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ הָעֲלִיוֹן)
לְגַרְעוֹן. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁמִתְחַבְּרִים
הַגְּרוּשִׁין זֶה עִם זֶה.

וְסוּד זֶה, שְׁכַתוּב (דברים כד) וּכְתַב לָהּ
סֵפֶר כְּרִיתָתָא וְנָתַן בְּיָדָהּ וְגו', וַיֵּצֵאָה
מִבֵּיתָהּ וְהִלְכָה וְהִיתָה לְאִישׁ אֲחֵר.
מִמִּשְׁמַע שֶׁאָמַר וְהִלְכָה וְהִיתָה לְאִישׁ,

לֹא יִדְעָנוּ (שֶׁאוֹתָהּ שֶׁהוֹלֶכֶת אֲצֵל בַּעְלָהּ שֶׁגֵּרֵשׁ אוֹתָהּ)
(שֶׁזֶה אֵינוֹ) (אוֹתוֹ שֶׁגֵּרֵשׁ אוֹתָהּ)? מָה זֶה אֲחֵר? אֲלָא

וּשְׁנֵי הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן. אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן.
אֲחֵרוֹן, שְׁנֵי מִיָּבֵעֵי לִיה. וְאִי תִימָא, וְדָלָא תַזְדִּיּוּג
אֲפִילוּ לַעֲשָׂרָה, דָּא בְּתַר דָּא. לָאוּ הָכִי. וְכִי לְבַעֲלָהּ
דָּא תַזְדִּיּוּג, וְלֹא לְאַחְרָא, מָאִי אֲחֵרוֹן.

אָלָא דָּא אִיהוּ תַאי אַחַר דְּקִאֲמְרוּן, וְאִיהוּ אַחַר,
וְאִיהוּ אֲחֵרוֹן. הַשְׁתָּא אֲבָנָא מִתְגַּלְגְּלָא
בְּקוֹסְפֵתָא. אַחַר אֲמַאי אֲקָרִי הָכִי דְהָא כָּל בְּנֵינָא
נָפֹל, וְאֶתְהַדָּר לַעֲפָרָא, אִיהוּ הָוָה מַה דְהָוָה, וְלֹא
אַחְרָא. אֲמַאי קָרִינֵן לִיה אַחַר. אוֹף הָכִי אֲמַאי
אֲקָרִי אֲחֵרוֹן, וְכִי אֲחֵרוֹן אִיהוּ, וְהָא אִי יִתְיַשֵּׁר
יְאוּת, וְאִי לֹא, יְהַדָּר וְיִתְגַּלְגַּל וְיִתְנַטַּע בְּמִלְקָדְמִין,
אֲמַאי אֲקָרִי אֲחֵרוֹן.

אָבֵל תָּא חֲזִי, בְּתִיב (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת פֶּלֶא
אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, מָאִי טוֹב.

לשון הקודש

שְׂפָתוֹב (שם ט) וְאֲחֵרוֹן עַל עֶפֶר יָקוּם.
וְכֹאֵן פְּתוֹב וּשְׁנֵי הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן. אוֹ,
כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן. אֲחֵרוֹן? שְׁנֵי
הָיָה צְרִיךְ לְהִיטֵל וְאִם תֹּאמַר שְׁלֹא
תַזְדִּיּוּג אֲפִילוּ לַעֲשָׂרָה זֶה אַחַר זֶה – לֹא
כֵּן. וְכִי לְבַעַל הָיָה תַזְדִּיּוּג וְלֹא לְאַחַר.
מַה זֶה אֲחֵרוֹן?

אָלָא זְהוּ הָאַחַר הָיָה שְׁאֲמַרְנֵן, וְהוּא
אַחַר, וְהוּא אֲחֵרוֹן. עֲבָשׁוּ הָאֲבָן

מִתְגַּלְגְּלַת בְּכַף הַקְּלַע. לְמַה אַחַר נִקְרָא
כֵּן? שְׁהָרִי כָּל הַבְּנִין נָפֹל וְחִזֹּר לַעֲפָר,
הוּא הָיָה מַה שְׁהָיָה וְלֹא אַחַר. לְמַה
קוֹרְאִים לוֹ אַחַר? אִם כֵּן לְמַה נִקְרָא
אֲחֵרוֹן, וְכִי הוּא אֲחֵרוֹן? וְהָרִי אִם יִתְיַשֵּׁר
– יָפֵה, וְאִם לֹא – יִחִזֹּר וְיִתְגַּלְגַּל וְיִנְטַע
בְּמִסְקָדְמִין. לְמַה נִקְרָא אֲחֵרוֹן?

אָבֵל בָּא וְרָאָה, פְּתוֹב (בראשית א) וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת פֶּלֶא אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב

תְּנִינֵן, דָּא מִלְאָךְ דְּטוֹב. מְאֵד, דָּא מִלְאָךְ הַפְּנוּת.
וּלְכַלָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶזְמִין תְּקוּנוֹי.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת
אֶת הַגֵּן, נָהָר דָּא, לָא שְׂכִיךְ לְעֵלְמִין,
מִלְאָפְשָׁא וְלִמְסָנֵי וְלִמְעַבְד פִּירִין. וְאֵל אַחַר
אַסְתְּרָם, וְלִית לִיה תִּיאוּבְתָא לְעֵלְמִין, וְלָא אָפִישׁ,
וְלָא עָבִיד פִּירִין, דְּאֵלְמָלִי עָבִיד פִּירִין, יִטְשֵׁטֵשׁ
לְכָל עֵלְמָא.

וּבְגִין כֶּךָ, בַּר נֶשׁ דְּגָרִים לְהַהוּא סֶטֶר דִּיפּוּשׁ
בְּעֵלְמָא, אַקְרִי רַע, וְלָא חָמֵי אִפִּי שְׂכִינְתָא
לְעֵלְמִין, דְּכְתִיב, (תהלים ה) לֹא יִגְוֹךְ רָע. הֵאִי בַר נֶשׁ,
דְּמִתְגַּלְגַּל בְּגִלְגּוּלָא, אִי אִיהוּ עֵבֵר וְאַתְדַּבֵּק
בְּהַהוּא אֵל אַחַר, דְּלָא עָבִיד פִּירִין, וְלָא אָפִישׁ
בְּעֵלְמָא, בְּגִין כֶּךָ אַקְרִי אַחַר, וְשָׂמָא גָרִים לִיה,

לשון הקודש

פרות. שאלמלא עשה פרות, יבלבל את
כל העולם.

ומשום כך אדם שגורם לאותו הצד
לגדל בעולם נקרא רע, ולא רואה פני
שכינה לעולמים, שכתוב (תהלים ה) לא
יגדך רע. האיש הזה שמתגלגל בגלגול,
אם עבר ונדבק באותו אל אחר שלא
עושה פרות ולא מתרבה בעולם, משום

מאד. מה זה טוב? שנינו, זה מלאך
הטוב. מאד – זה מלאך הפנות. ולכל
הקדוש ברוך הוא הזמין תקונו.

בא וראה, כתוב (שם ב) ונהר יצא מעדן
להשקות את הגן. נהר זה לא שוכף
לעולמים מלרבות ומלגדל ולעשות
פרות. ואל אחר הסתרם, ואין לו
תשוקה לעולמים, ולא מרבה ולא עושה

אִיהוּ הוּא, וְאַחַר אֶקְרִי, אַחַר וְדַאי.

אַחֲרוֹן: מִקְדָּמָא וְאֵילָךְ, אַחֲרוֹן קָרִינוּ לֵיהּ, וְאַחֲרוֹן אֶקְרִי. תַּנְיֵנָא אִיהוּ, וּמִיד אֶקְרִי אַחֲרוֹן, וְהָכִי קָרִי לֵיהּ קְדָשָׁא בְרִידָּהּ הוּא אַחֲרוֹן, בְּגִין דִּיתְתַּקֵּן לְמַחְוֵי אַחֲרוֹן, וְלֹא יְתוּב כְּמִלְקַדְמִין. תְּלִיתָא אֹפְּ הָכִי. וְכֵן בְּכָל זְמַנִּין, מִקְדָּמָא וְאֵילָךְ. הָכִי אֶקְרִי אַחֲרוֹן, וְהָכִי אֶצְטְרִיד לְמִקְרֵי אַחֲרוֹן, דְּאֵלְמָלֵא אֶתְקְרִי מִיד תַּנְיֵנָא, הָא פְּתִיחוּ דְּפוּמָא לְאַהֲדָרָא כְּמִלְקַדְמִין, וְהָהוּא בְּנֵינָא אֶסְתֵּתֵר.

מְנַלָּן. מִבֵּית שְׁנֵי דְּאֶקְרִי אַחֲרוֹן, דְּכִתִּיב, (חגי ב) גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֶחָד מִן הָרֵאשׁוֹן. דְּהָא מִקְדָּמָא וְאֵילָךְ, אַחֲרוֹן אֶקְרִי, דְּהָא לֹא יִהְיֶה פְּתִיחוּ דְּפוּמָא, דְּהָהוּא בְּנֵינָא יַנְפּוּל, וְיִתְהַדֵּר כְּמִלְקַדְמִין.

לשון הקודש

כָּד נִקְרָא אַחֲרוֹן, וְכֵן צְרִידָּהּ לִקְרָא אַחֲרוֹן, שְׂאֵלְמָלֵא נִקְרָא מִיד שְׁנֵי, הָרִי יֵשׁ פְּתַחוֹן פֶּה לְחֹזֵר כְּמִקְדָּם, וְאוֹתוֹ בְּגִין נְהָרִם.

מִנֵּין לְנוּ? מִבֵּית שְׁנֵי שְׁנִקְרָא אַחֲרוֹן, שְׁפָתוּב (חגי ב) גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֶחָד מִן הָרֵאשׁוֹן. שְׁהָרִי מִרְאשׁוֹן וְאֵילָךְ נִקְרָא אַחֲרוֹן, שְׁהָרִי לֹא יִהְיֶה

כָּד נִקְרָא אַחַר, וְהַשֵּׁם גּוֹרֵם לוֹ. הוּא הוּא, וְאַחַר נִקְרָא, אַחַר וְדַאי.

אַחֲרוֹן - מִרְאשׁוֹן וְאֵילָךְ אַחֲרוֹן קוֹרְאִים לוֹ, וְאַחֲרוֹן נִקְרָא. שְׁנֵי הוּא, וּמִיד נִקְרָא אַחֲרוֹן, וְכָד קוֹרָא לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אַחֲרוֹן, מְשׁוּם שְׁנִתְקַן לְהִיּוֹת אַחֲרוֹן וְלֹא יְשׁוּב כְּמִקְדָּם. הַשְּׁלִישִׁי אִף כָּד. וְכֵן בְּכָל הַפְּעָמִים מִהֲרָאשׁוֹן וְאֵילָךְ,

אוֹף הָכִי דָא, אַחֲרוֹן קָרִינָן לֵיהּ. וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב,
 לֹא יוּכַל בְּעֵלָה הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר שְׁלַחַה לְשׁוּב
 לְקַחְתָּהּ. לֹא יוּכַל, לֹא יִקְחֶנָּה מִיַּבְעֵי לֵיהּ, מָאִי לֹא
 יוּכַל. אֲלֵא בִּיּוֹן דְּהָאִי אֶתְתָּא אֶתְדַבְּקַת בְּאַחַר,
 וְנִחַתַּת לְאַשְׁתַּעְבְּדָא בְּדַרְגָּא תַתָּאָה, לָא בְעֵי קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ יְתוּב מִדַּרְגָּא דִּילֵיהּ, לְמִיחָב
 אִיבָא, וְלֹאֲתַדְבְּקָא בְּתַהוּא דַּרְגָּא דְלֹא דִילֵיהּ.

וְתָא חֲזִי, אִי הָאִי אֶתְתָּא לָא אֶתְנַסִּיבַת, אֲפִילוּ
 תַזְנָה בְּכָל גּוּבְרִין דְּעֵלְמָא, אִי בְעֵי בְעֵלָה
 יְתוּב לְגַבְתָּהּ, אֲבָל אִי אֶתְדַבְּקָא בְּנִשְׂוֵאִין לְאַחַר, (נ"א
 וְאַחַר) דָּא (הָאִי) לֹא יוּכַל לְשׁוּב לְדַרְגָּא קַדְמָאָה, דְּתַהוּ
 בְּקַדְמִיתָא לְגַבְתָּהּ. לֹא יוּכַל וְדָאִי לְאַתְבָּא לְתַהוּא
 דַּרְגָּא לְעֵלְמִין.

לשון הקודש

פְּתַחוּן פְּה שְׁאוֹתוֹ בְּנִין יַפְל וְיַחֲזוֹר שֶׁיָּשׁוּב מִדַּרְגָּתוֹ לְתַת פְּרִי וְלְהַדְבֵּק
 בְּמַקְדָּם.

אֲפִי זֶה כֵּךְ, אַחֲרוֹן קוֹרְאִים לוֹ. וְלִכְּנ
 כְּתוּב לֹא יוּכַל בְּעֵלָה הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר
 שְׁלַחַה לְשׁוּב לְקַחְתָּהּ. לֹא יוּכַל? לֹא
 יִקְחֶנָּה הִיא עֲרִיף לְהִיּוֹת! מַה זֶה לֹא
 יוּכַל? אֲלֵא בִּיּוֹן שְׁהֵאשָׁה הוּא נְדַבְּקָה
 בְּאַחַר וְיִרְדָּה לְהַשְׁתַּעְבֵּד בְּדַרְגָּה
 תַּחְתּוֹנָה, לֹא רוּצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

בְּאוֹתָהּ דַּרְגָּה שְׁאִינָה שְׁלוֹ.
 וּבָא רָצָה, אִם הָאֵשָׁה הוּא לֹא נִשְׂאָת,
 אֲפִילוּ תַזְנָה עִם כָּל הָאֲנָשִׁים שְׁבַע־עוֹלָם –
 אִם רוּצָה בְּעֵלָה, יָשׁוּב אֵלֶיהָ. אֲבָל אִם
 נְדַבְּקָה בְּנִשְׂוֵאִין לְאַחַר, (וְאַחַר) זֶה (עַ) לֹא
 יוּכַל לְשׁוּב לְדַרְגָּתוֹ הָרֵאשׁוֹנָה שְׁהִיא
 בְּתַחֲלָה אֵלֶיהָ. לֹא יוּכַל וְדָאִי לְהַשִּׁיב
 אוֹתָהּ הַדַּרְגָּה לְעוֹלָמִים.

אֲחֵרֵי אֲשֶׁר הִטְמֵאָה. תִּנְיֵנוּ, דְּהִטְמֵאָה בְּלִבֵּיהּ. אִי
 חֲבִי, אֲפִילוּ אִי תִתְרַחֵק וְתִזְנֶה בְּלֹא נִשְׁוֹאִין.
 אֲלֹא, בִּינוּ דְּאֲתִדְבַקת לְאַחַר, הָא קְבִילת עָלָה
 חוּלְקָא דְּהֵהוּא סְטָרָא, וּבַעֲלָה (דף ק"ג ע"ב) קִדְמָא
 דְּאִיהוּ מִסְטָרָא אַחְרָא טָבָא דְטוֹב, לָא יְהִי לִיהּ
 בְּה חוּלְקָא לְעֵלְמִין, וְלֹא יִפִּישׁ כָּלִל לְהֵהוּא אַתָּר.
 הָא אִם שְׁלַחַה הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן, אוּ כִי יָמוֹת הָאִישׁ
 הָאֲחֵרוֹן, לְקִדְמָא אַסְוָרָא, אֲכַל לְשֹׂאֵר בְּנֵי נִשְׂא,
 תִּשְׁתַּרְי. דִּילְמָא תִּשְׁבַּח אַתָּרָא כְּמִלְקִדְמִין, וְאַחֲרוֹן
 יָקוּם דִּיזְדוּג בְּהֶדְתָּ.

מָאן דְּאִית לִיהּ בְּנִין מְאִתְתִּיה קִדְמִיתָא, וְאַעִיל
 הָאִי לְגוּ בִיתִיה, הֵהוּא יוֹמָא אֲתִדְבַק בְּחֵרְבָא
 קִשְׂיָא דְּמִתְהַפְכָּא, בְּנִין תִּרִין סְטָרִין. חַד, דְּהָא תִרִין
 דְּחַת לֹזן לְבַר, וְהִשְׁתָּא אִיהוּ תְּלִיתָאָה. וְתוּ, מָאנָא

לשון הקודש

אַסְוָרָא, אֲכַל לְשֹׂאֵר בְּנֵי אָדָם מִתְרַת.
 אוּלֵי תִמְצָא מְקוּם כְּמוֹ מִקְדָּם, וְאַחֲרוֹן
 יָקוּם וְיִזְדוּג עִמָּה.

מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּנִים מְאִשְׁתוּ הִרְאִשׁוּנָה
 וּמְכַנִּים אֶת זו לְתוֹךְ בֵּיתוֹ, אוֹתוֹ הַיּוֹם
 הוּא נִדְבַק בְּחֵרֵב קִשְׂיָה שְׂמִתְהַפְכָּת
 בְּשִׁבִיל שְׁנֵי צְדָדִים. אַחַד – שְׁהֵרֵי שְׁנֵים
 הִיא דְּחַתָּה הַחוּצָה, וְעַכְשָׁו הוּא
 הַשְּׁלִישִׁי. וְעוֹד – כְּלֵי שְׂהִשְׁתַּעֲבַד

אֲחֵרֵי אֲשֶׁר הִטְמֵאָה. שְׁנֵינוּ, שְׂהִטְמֵאָה
 בְּלִבּוֹ. אִם כֹּךְ, אֲפִילוּ אִם תִּתְרַחֵק וְתִזְנֶה
 בְּלֵי נִשְׁוֹאִין? אֲלֹא בִינוּ שְׁנִדְבַקָה לְאַחַר,
 הֵרִי קִבְלָה עֲלֶיהָ אֶת הַחֶלֶק שֶׁל אוֹתוֹ
 הַצֵּד, וּבַעֲלָה הִרְאִשׁוֹן שֶׁהוּא מִצַּד אַחַר
 טוֹב שֶׁל טוֹב, לֹא יְהִיָּה לוֹ בְּה חֶלֶק
 לְעוֹלָמִים, וְלֹא יִרְבֶּה כָּלִל אֶת אוֹתוֹ
 מְקוּם. הֵרִי אִם שְׁלַחַה הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן אוּ
 כִי יָמוֹת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן – לְרִאשׁוֹן

דְּאַשְׁתַּעֲבַד (נ"א דְּאַשְׁתַּתַּף) בֵּית אַחַר, הֵיךְ יִיְתִי אִיהוּ
לְמִיתָב בֵּית רוּחָא דִּילִיה, וַיִּשְׁתַּתַּף בְּחֶדְה, וַיִּתְדַבֵּק
בָּהּ. לָאוּ דְאִיהִי אֲסוּרָא, אֲבָל וְדָאי שְׁתוּפָא בִישָׂא
אִיהוּ לְגַרְמִיה. (פְּדֵאֲרִנּוּ).

רַבִּי לְוִיטָם אִישׁ כָּפַר אוֹנוּ, הָזָה חֵייד וּמִתְלוּצִין
עַל אֶתְתָּא דָּא, בְּד חָמִי מָאן דְּאַזְדוּג בְּחֶדְה,
וְהָזָה אָמַר, (מִשְׁלֵי לֵא) וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן כְּתִיב, מָאן
דְּאַתְדַּבְּקַת בֵּיתָּא בְּאִישׁ אַחֲרוֹן, חֵיּוּבָא אִיהִי לְבַתָּר.
הַשְׁתָּא, אִית לְאַחֲדָרָא וְלַעֲיִינָא, עַל אֶתְר (נ"א אִילָנָא)
חַד רַב וְעֵלְאָה, דְּהָזָה בְּעֵלְמָא, וְגִזְעָא
וְשָׂרְשָׂא דְקָשׁוּט, וְאִיהוּ עוּבַד אֲבִי יִשִׁי אֲבִי דָּוִד.
דְּהָא אֶתְמַר דְּאַחֲרוֹן הָזָה, הֵיךְ נִפְק שָׂרְשָׂא דְקָשׁוּט,
מִגּוּ אֶתְר דָּא.

אַלְא, עוּבַד אֶתְתַּקֵּן בְּתַקוּנָא עֵלְאָה, וְאַחֲדָר
שָׂרְשָׂא דְאִילָנָא דְקָא אֶתְהַפֵּף, עַל

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּאִישׁ אַחֲרוֹן, אַחַר כֵּן הֵיא צְחוּק.
עֲכָשׁוּ יִשׁ לְחֹר וְלַעֲיִן עַל מְקוֹם (נ"א אִילָן)
אַחַד גָּדוֹל וְעֵלְיוֹן שְׁהֵיה בְּעוֹלָם, וְגִזְע
וְשָׂרְשׁ שֶׁל אֶמֶת, וְהוּא עוּבַד אֲבִי יִשִׁי
אֲבִי דָּוִד, שְׁהֵרִי נֶאֱמַר שְׁהֵיה אַחֲרוֹן,
אִיךְ יִצָּא שָׂרְשׁ אֶמֶת מִהַמְּקוֹם הַזֶּה?
אַלְא עוּבַד נִתְקַן בְּתַקוּן עֵלְיוֹן, וְחֹר
הַשָּׂרְשׁ שֶׁל הָאִילָן שְׁהֵתְהַפֵּף עַל תְּקוּנָו,

(שְׁהֵתְהַפֵּף) בּוּ אַחַר, אִיךְ הוּא יבֵּא לְתַת כְּה
רוּחוּ שְׁלוּ וַיִּשְׁתַּתַּף עִמָּה וַיִּדְבֵּק בָּהּ? לֵא
שְׁהֵיא אֲסוּרָה, אֲבָל וְדָאי שְׁתוּפָא רַע הוּא
לְעַצְמוֹ (כְּמוֹ שְׁבִאֲרִנּוּ).

רַבִּי לְוִיטָם אִישׁ כָּפַר אוֹנוּ הָזָה צוּחַק
וּמִתְלוּצִין עַל הָאִשָּׁה הַזֹּה, כְּשָׂרְאָה מִי
מִזְדוּג עִמָּה, וְהָזָה אֹמֵר, (מִשְׁלֵי לֵא) וַתִּשְׁחַק
לְיוֹם אַחֲרוֹן כְּתוּב. מִי שְׁנַדְבְּקַת בּוּ

תְּקוּנֵיהָ, וְאַסְתָּלִיק בֵּיהָ, וְאַתְתָּקֵן כְּדָקָא יְאוּת,
וְעַל דָּא אֶקְרִי עוֹבֵד. מַה דְּלֹא זָכוּ כְּךָ שְׂאָר בְּנֵי
בְּנֵי עֲלָמָא.

אַתָּא אִיהוּ, פְּלַח וְאַעֲדֵר עֶקְרָא וְשִׁרְשָׁא דְאִילָנָא,
וְנִפְק מֵאַנְפִּין מְרִירָן, וְאַחֲדֵר (נ"א וְאַעֲדֵר) וְאַתְתָּקֵן
בְּנוֹפָא דְאִילָנָא אַחֲרָא עֲלָאָה, אַתָּא יְשִׁי בְרִיהָ,
וְאַחֲסִין לִיהָ, וְתָקֵן לִיהָ, וְאַתְאַחֲד בְּעַנְפוֹי דְאִילָנָא
אַחֲרָא עֲלָאָה, וְחִבֵּר אִילָנָא בְּאִילָנָא, וְאַסְתְּכִבוּ דָּא
בְּדָא. כִּיּוֹן דְּאַתָּא דְּוֵד, אֲשַׁבַּח אִילָנִין מִסְתְּכִין
וּמְתַאֲחֲדֵן דָּא בְּדָא, כִּדִּין יְרִית שְׁלִטְנוּ בְּאַרְעָא,
וְעוֹבֵד גְּרִים דָּא.

כְּכָה הַהוּא סְבָא וְאָמַר, אִי סְבָא סְבָא, וְלֹא
אַמִּינָא לָךְ, דְּעַלְת בְּיַמָּא רַבָּא, הַשְׁתָּא אַנְתָּ
הוּא גּוּ תְּחוּמֵי רַבְרַבִּין, אַתְתָּקֵן לְסַלְקָא. סְבָא

לשון הקודש

בְּאִילָן, וְהִסְתְּכִבוּ זֶה בְּזוֹה. כִּיּוֹן שְׁבָא
דְּוֵד, מְצָא אִילָנוֹת מְסֻבְּכִים וּמְאַחֲדִים זֶה
בְּזוֹה. אִי יִרְשׁ הַשְּׁלִטוֹן בְּאַרְצָא, וְעוֹבֵד גְּרִים
אַתְּ זֶה.

כְּכָה אוֹתוֹ זְכוּ וְאָמַר, אִי זְכוּ זְכוּ, וְלֹא
אָמְרֵנוּ לָךְ שְׁנִכְנַסְתָּ לָּיִם הַגְּדוֹלִים! עֲכָשׁוּ
אַתָּה הוּא בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת הַגְּדוֹלִים.
הַתְּתָקֵן לַעֲלוֹת. זְכוּ זְכוּ, אַתָּה גְּרַמְתָּ

וְהִתְעַלָּה כּוּ וְהִתְתָּקֵן כְּרֵאוּי, וְעַל זֶה
נִקְרָא עוֹבֵד, מַה שְׁלֹא זָכוּ כְּךָ שְׂאָר בְּנֵי
הָעוֹלָם.

הוּא כָּא, עֲבֵד וְעֲדֵר אֶת עֶקֶר וְשִׁרְשׁ
הָאִילָן, וְיִצָּא מִתְּפִינִים הַמְּרִים, וְחִזֵּר
וְנִתְקֵן בְּגוֹף שֶׁל אִילָן אַחֵר עֲלִיוֹן. כָּא
יְשִׁי כְּנוּ וְחִזַּק אוֹתוֹ וְתָקֵן אוֹתוֹ, וְנִצְחֵנוּ
בְּעַנְפוֹי הָאִילָן הָעֲלִיוֹן הָאַחֵר, וְחִבֵּר אִילָן

סָבֵא, אַנְתָּ גְרַמְתָּ דָא, דְּאַלְמָלָא הוּיִת שְׁתִּיק
בְּקַדְמֵיתָא, הָוָה יְאוּת לָךְ, אֲבָל הַשְׁתָּא לָא יְכִילַת
וְלִית מָאן דְּאַחִיד בִּידָךְ, אֶלָּא אַנְתָּ בְּלַחוּדְךָ. קוּם
סָבֵא וְאַסְתַּלַּק בְּסְלִיקוּ.

עוֹבֵד דָּא, אֶתְתַּקֵּן וְנִפְק מִגּו חֶקֶל בִּישָׂא, דְּגוּבִין
בִּישִׁין. אַתָּא יְשִׁי בְרִיה, וְאַתְקִין וְאַעֲדֵךְ
אֵילָנָא, וְעַם כָּל דָּא, (ועובד) דָּא רִזָּא דְרִזִּין, וְלָא
יִדְעָנָא אִי אֵימָא, אִי לָא אֵימָא. אֵימָא מִילָךְ סָבֵא,
וְדָאִי אֵימָא, בְּדָא יְדִיעָאן כָּל שְׂאֵר בְּנֵי גְלִגּוּלָא. (נ"א)
עובד אילנא אתקין ועם כל דא דאילנא אתקין) עוֹבֵד עִם כָּל דָּא
אֵילָנָא אֶתְקִין. כִּד אַתָּא דְדוּד מִלְפָּא, בְּאֵילָנָא
תַּתְּאָה דְנוֹקְבָא אֶשְׁתָּאֵר, וְאַצְטְרִיד לְקַבְלָא חֵיִין
מֵאַחֲרָא, וּמָה אִי הָאִי דְאַתְתַּקֵּן, וְאַתְקִין כְּלָא, חֲכִי.
שְׂאֵר בְּנֵי עֲלָמָא דְאַתְיִין בְּגְלִגּוּלָא, וְדָלָא יְכִלִין
לְאַתְתַּקְנָא חֲכִי, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

לשון הקודש

לא אמר. אמר דְבְרִיד, זְקוּן וְדָאִי אָמַר,
בְּזַה יְדוּעִים כָּל שְׂאֵר בְּנֵי הַגְּלִגּוּל. (עובד
התקין אילן, ועם כל זה שהתקין אילן) עוֹבֵד עִם כָּל זֶה
הַתְקִין אֵילָן. כְּשֶׁבֵא דוּד הַמְלָךְ, נִשְׂאֵר
בְּאֵילָן הַתְתַּחֲוֹן שֶׁל הַנְּקֻבָּה, וְהַצְטְרִיד
לְקַבֵּל חֵיִים מֵאַחֵר. וּמָה אִם זֶה שֶׁהַתְתַּקֵּן
וְהַתְקִין הַכָּל כֶּךָ – שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם
שֶׁבָּאִים בְּגְלִגּוּל, שְׂלָא יְכֻלִּים לְהַתְתַּקֵּן

לְזַה, שְׂאֵלְמָלָא הוּיִת שׁוֹתֵק בְּתַחֲלָה,
הָיָה נָאֵה לָךְ, אֲבָל עֲכָשׁוּ לָא יְכֻלַּת וְאִין
מִי שְׂיֵאחֲזוּ בִּידָךְ, אֶלָּא אַתָּה בְּלַבְדְךָ.
קוּם זְקוּן וְעֵלָה בְּמַעְלָה.

עוֹבֵד זֶה הַתְתַּקֵּן וְיִצָּא מִתּוֹךְ שְׂדֵה רַע
שֶׁל בּוֹרוֹת רָעִים. כָּאִי יְשִׁי בְּנו וְהַתְקִין
וְעֵדֵר אֶת הָאֵילָן, וְעַם כָּל זֶה, (ועובד) זֶה
סוּד הַסּוּדוֹת, וְלָא יִדְעָתִי אִם אָמַר וְאִם

בְּכָל סִטְרֵי אֶתְהַפֵּךְ בְּגִלְגּוּלָא. פֶּרִץ הָכִי הוּא. בְּעֵי
הָכִי הוּא. עוֹבֵד הָכִי הוּא. (ס"א וְעַם כָּל דָּא אֵילָנָא
אִתְתְּקוּ) וּבְכָלֵא נִפְיָא אֵילָנָא מִסְטָרָא דְרַע, וְאִתְדַבֵּק
לְבַתָּר בְּסְטָרָא דְטוֹב. בְּקִדְמִיתָא, (בראשית לח) וַיְהִי עַר
בְּכוֹר יְהוּדָה רַע. (אוּנָן אוֹף הָכִי) מִחֲלוֹן אוֹף הָכִי, וְלֹא
כָּל כְּדָ. אָבֵל בְּהֵי אֶתְעַבְּל רַע, וְנִפְיָא טוֹב לְבַתָּר,
(נִפְק) הֵהוּא דְכְתִיב בֵּיהּ, (שמואל א טז) וְטוֹב רָאִי. (שמואל א
טז) וַיִּי' עֲמוֹ. הָכָא קִימָא אֵילָנָא תַתָּא עַל תְּקוּנִיָּה,
וּמְלֵךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם.

בְּשִׁירוֹתָא דְכָלֵא, מַעֲקָרָא וַיִּסּוּדָא עֲלָתָא,
אֲשֶׁתְּרֵשוּ דְרַגִּין, רְאוּבֵן שְׁמַעוֹן לְוִי
יְהוּדָה, מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (בראשית כט) הַפַּעַם אוֹדָה אֶת
יְי', וְכְתִיב וַתַּעֲמוֹד מִלְּדָת. הֵינּוּ (ישעיה נד) רְנִי עֲקָרָה
לֹא יִלְדָה. בְּגִין דְּכֵד אֶתְיִלִּיד יְהוּדָה, נִפְקַת נִוְקָבָא
מִתְדַבְּקָא בְּדְכוּרָא, וְלֹא הָוַת עַל תְּקוּנָהָא אֲנִפִּין

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׁפָתוֹב בּוּ (שמואל א-טז) וְטוֹב רָאִי. וְה' עֲמוֹ.
עֲבָשׁוּ עוֹמֵד אֵילָן תַּחְתּוֹן עַל תְּקוּנּוֹ,
וּמְלֵךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם.

בְּרֵאשִׁית הַבַּל, מַעֲקָר וַיִּסּוּד עֲלִיוֹן
הַשְּׁתֵּרֵשוּ דְרַגּוֹת, רְאוּבֵן שְׁמַעוֹן לְוִי
יְהוּדָה. מַה פְּתוּב בּוּ? (בראשית כט) הַפַּעַם
אוֹדָה אֶת ה'. וְכְתוּב וַתַּעֲמוֹד מִלְּדָת. הֵינּוּ
(ישעיה נד) רְנִי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה. מִשּׁוּם

כְּדָ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

בְּכָל הַצְּדָדִים מִתְהַפֵּךְ בְּגִלְגּוּל. כְּדָ הָהּ
פֶּרִץ. כְּדָ הָהּ בְּעֵי. כְּדָ הָהּ עוֹבֵד. (וְעַם כָּל
זֶה הָאֵילָן נִתְקוּ) וּבְכָל יוֹצֵא אֵילָן מִצֵּד הָרַע,
וְאַחַר כְּדָ נִדְבֵק בְּצֵד הַטּוֹב. בְּתַחֲלָה,
וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע. (אוּנָן אִף כְּדָ) מִחֲלוֹן
אִף כְּדָ וְלֹא כָּל כְּדָ. אָבֵל בְּאֵלָה הַתַּעֲבָל
הָרַע, וַיִּצֵּא אַחַר כְּדָ טוֹב, (יִצָּא) אוֹתוֹ